

TINDERANGLER

Medlemsblad for DNT Valdres
Nr. 2— 2025 – Årgang 44

DNT Valdres

TINDERANGLER

DNT Valdres

MEDLEMSBLAD FOR DNT VALDRES

Årgang 44

Oktober/november 2025

Heimeside:

www.dntvaldres.no

Redaktør:

Tor Harald Skogheim

Tlf./mail:

996 90 793 / thskogheim@gmail.com

Layout:

Kjell Ivar Andersen

Forenings-epost:

valdres@turistforeningen.no

Barnas Turlag:

barnasturlag@dntvaldres.no

DNT Ung:

ung@dntvaldres.no

Trykk: Aksell AS

Forside: På tur mot Belgjinøse på Slettefjell. Foto: Ingeborg Høe

RISS

Har du Valdres i hjertet er dette boken for deg, en «må ha bok» for innfødte, innflyttere og hyttefolk. Gamle tradisjoner og helt nye sprell til 4 årstider, rikt illustrert med gode fotografier.

Are Flaten
Nord-Aurdal folkebibliotek

Boka får du kjøpt her:

- Norli Fagernes • Bakeriet i Valdres, Aurdal
- Valdres folkemuseum • Joker Vaset
- Turistkontoret på Fagernes

**320 sider
599 kr**

Scan QR-kode.
Les meir om boka!

INNHOOLD:

- 4 Leder: Fellesskap med og i naturen
- 7 **Høstmøte 10. november - bildeforedrag frå turer på Helgelandskysten**
- 8 Kurs, dugnad og samlinger holdt i 2025
- 12 Omtale av årets turer – **Hovedlaget**
- 45 Omtale av årets aktiviteter – **Barnas Turlag**
- 48 Omtale av årets turer – **Seniorgruppa**
- 57 Omtale av årets turer – **Kajakkgruppa**

STOFF til Tinderangler

Alltid fint med bidrag, helst med bilder (som egne filer, helst 1 MB eller større).
Frist: 15. januar 2026 til: thskogheim@gmail.com

Fellesskap med og i naturen

DNT har utarbeidet et nytt veivalg som skal gjelde i perioden 2026 – 2030, og bærer navnet «Fellesskap med og i naturen». Med det ønsker DNT å løfte ansvaret vi har for å ta vare på naturen for kommende generasjoner. Også viktigheten av fellesskapet DNT skaper og styrker gjennom all vår aktivitet i naturen. Hva innebærer dette for den enkelt av oss og samfunnet rundt oss? Balansen mellom tilgjengelighet og vern, mellom opplevelse og bevaring, mellom DNT som en samfunnsaktør og DNT som naturforvalter. DNT har siden 1868 hatt som mål å gjøre norsk natur tilgjengelig. Stier, broer, varder og hytter har gjort det mulig for millioner av mennesker å oppleve fjell og vidder som tidligere var forbeholdt de få. Denne tilretteleggingen er et uttrykk for likeverd, fellesskap og folkehelse.

Men hver meter ny sti, hvert fundament til en ny hytte, hver bro over en bekk er også et inngrep. Selv om de er små enkeltvis, utgjør summen av dem et omfattende nettverk av inngrep i norsk natur. Det moderne friluftslivet har endret seg. Vi lever i en tid der naturen ikke bare er et fristed, men også en arena for aktivitet, synlig og deling. Sosiale medier, kommersielle samarbeid og forventninger om opplevelser legger press på DNT til å tilby mer, raskere, tettere og mer tilrettelagt. I denne bevegelsen ligger en risiko: at naturen reduseres fra et sted vi er en del av, til et produkt vi forbruker.

Bærekraft er blitt et honnørord – og med rette. DNT har de siste årene vært en tydelig pådriver for mer energieffektive hytter, å redusere transport og bruke mer klimavennlige materialer. Men bærekraft handler om mer enn karbonavtrykk. Det handler også om areal, økosystemer og naturens egenverdi. I arbeidet med å bygge bærekraftige hytter risikerer vi å overse det mest grunnleggende spørsmålet: trengs hytta i det hele tatt? Et bygg som er energismart og bygget av miljøvennlige materialer kan fortsatt bidra til fragmentering av leveområder for villrein, fugl og planter.

DNT har tradisjonelt hatt sterk kultur for nøkternhet, det enkle friluftslivet med respekt for naturens premisser. Likevel har vi sett en gradvis endring; flere betjente hytter, økt komfort, større bygg og mer infrastruktur. Selv om dette er drevet av gode intensjoner – å møte etterspørselen, sikre inntekter og rekruttere nye brukergrupper – reiser det også spørsmål hva slags friluftsliv vi ønsker oss i fremtiden. Har vi fjernet oss fra det som gjorde friluftsliv så unikt: stillheten, enkelheten og følelsen av å være liten i møte med noe større?

Den nye strategien skal tilpasses i lokale lag og foreninger, og jeg er overbevist om at det kommer til å bli mange gode diskusjoner hvor spørsmålet blir; hva betyr dette for oss? Vi må våge å stille de vanskelige spørsmålene også til oss selv: når blir bærekraft et alibi for vekst, heller enn et verktøy for vern? Hvordan skal vi vokse uten å forbruke naturen vi skal verne om. Da kommer vi inn på et vanskelig dilemma

Utsyn vestover fra stien mot Bitihorn, et område med mange muligheter for et enkelt turliv. Foto: Torkjell Haugen

om vi skal balansere disse hensynene. Balanse er en kontinuerlig prosess som krever mot, faglig kunnskap og evne til å si nei når grensene nås. Dette kan være upopulært på kort sikt, men nødvendig for å sikre naturens bærekraft på lang sikt. Jeg har tro på at DNT som organisasjon vil klare denne balansen, men vi kan ikke gjøre dette alene. Her må kommuner, utbyggere og politikere kjenne sitt ansvar. Sammen kan vi finne gode løsninger som bidrar til at vi spiller på lag med naturen slik at naturens fremtid også blir vår fremtid.

Torkjell Haugen
styreleder DNT Valdres

REALISER DIN HYTTEDRØM

Vi vet at visninger, budrunder og beslutninger på fritidsbolig ofte skjer i helger og ferier.

Vi har derfor et eget team med dyktige rådgivere som er tilgjengelig akkurat når det måtte passe deg.

Kontakt oss for en uforpliktende prat!

📞 03202

SpareBank 1
HALLINGDAL VALDRES

Øya Leka på Helgelandskysten har spennende landskap og geologi. Foto: THS

Høstmøte i DNT Valdres – åpent for alle

Mandag 10. november kl 19.00

Sted: Auditoriet på Valdres vdg. skule, Leira.

PROGRAM:

- Velkommen/innledning ved styreleder Torkjell Haugen
- Bilder fra årets DNT-turer, ved Anne Reidun Tvenge
- «Med sykkel og fjellsko på øyene Leka og Vega», bildeforedrag ved Tor Harald Skogheim
- Trekning av premier i Kremtoppjakten 2025
- Enkel bevertning – og fjellprat

VEL MØTT!

Helgelandskysten har mye å by den turglade, både på fastlandet, på sjøen og på øyene. I fjor sommer besøkte vi Leka, øya som er kåret til Norges geologiske nasjonalmonument, og Vega som i 2004 kom med på Unescos verdensarvliste. Gjennom foredraget blir du litt kjent med øyene – og får nok lyst på en tur dit!

Kurs, dugnad og samlinger i 2025

Alpint skredkurs på Bygdin 21. og 22. februar

Denne helga vart det gjennomført alpint skredkurs. Kurset starta med ei føremiddagsøkt med skredteori inne på Bygdin Fjellhotell. Etter ein god lunsj frå kafeen på hotellet gjekk vi ut for å øve på kameratredning. Dagen etter praktiserte vi kunnskapen frå teorien, der turplanlegging, gruppedynamikk, vegval og snøkjennskap var hovudfokus. Til slutt hadde vi ei god oppsummering av dei viktigaste punkta.

Kursleiar Guri Oline Iversen

Nordisk skredkurs på Bygdin 8. og 9.mars

Etter mykje nedbør som regn var det knapt med snø att i fjellet, men heldigvis nok til å arrangere nordisk skredkurs på Bygdin. Kurset starta med skredteori, med påfølgjande praksis, og så vaffelpause. Søndag fekk deltakarane prøve seg på turplanlegging og kameratredning, før vi avslutta kurset inne på Bygdin Fjellhotell. Ei helg med deling av ny kunnskap - og ein del aha-opplevingar.

Kursleiar Guri Oline Iversen

Foto: Anne Reidun Tvenge

Godt besøkt årsmøte 10. mars

Bildeforedrag om Langsua nasjonalpark var med på å lokke hele 44 til årsmøtet. Den nye praktboka om Langsua var utgangspunkt, og både foredraget ved tekstredaktør Geir Høitomt og bildene tatt av fotograf Thor Østbye viste at det er mye å se på og glede seg over i nasjonalparken som ble opprettet i 2011.

Etter pause med kaffe, mat og prat ble selve årsmøtet greitt avviklet. Styreleder Torkjell Haugen avsluttet møtet med å rette en stor takk til alle frivillige som på ulike måter hadde bidratt til den store og gode aktiviteten i laget i 2024.

Tor Harald Skogheim

Nye turledere klare til innsats. Foto: Torkjell Haugen

Grunnleggende turlederkurs 24. og 25. mai

Turlederutdanning er viktig for at vi skal ha nok kvalifiserte turledere på de ulike aktivitetene våre gjennom året. Kurset gir grunnleggende kunnskap som deltagerne må videreutvikle ved å samle erfaringer ved å være turledere.

Denne gangen var det ti friluftinteresserte deltagere, noen fra egen forening - og fra flere andre foreninger også. Kurset hadde en god blanding med teori og praksis. Emner vi gikk gjennom var kart og kompass, turledelse, førstehjelp og gruppedynamikk. To og to deltagere fikk etter tur prøve seg som turledere for resten av gruppa. Underveis ble det spilt inn ulike moment som de måtte løse. Det var søkelys på læring og mestring, og gode diskusjoner og innspill fra alle deltagerne på hvordan de ulike momentene kunne bli løst.

Kursleder Torkjell Haugen

Vedlikehold av bru over Reina 7. juni

I DNT Valdres har vi mange kilometer med ruter som krever ettersyn og vedlikehold. Når noe må utbedres er det godt å ha slike som Arne Ødegård som gjør en fantastisk jobb for å holde rutenettet vårt i orden. Denne gangen var det behov for å sette ned en bolt på brua over Reina, på Stølsruta. Der brua ligger er det stedvis dårlig flisfjell, og den ene bolten var blitt litt løs, derfor måtte den flyttes litt for å finne bedre feste i fjellet. Det ble boret nytt festehull og øyebolten ble festet på nytt slik at brua nå er så sikker som mulig. Tidligere på sommeren ble det også satt opp nytt rekkverk der gangbanen ligger. Takk til Arne og alle andre frivillige som gjør en uvurderlig innsats for at du og vi andre skal kunne følge T-ene så trygt som mulig!

Torkjell Haugen

Kajakk - grunnkurs hav, 21. og 22. juni

DNT Valdres har i flere år gjennomført såkalt grunnkurs hav i Strondafjorden. Kurset gir deltagerne grunnleggende ferdigheter for å kunne padle trygt, og vi leier derfor inn dyktige instruktører, Ellen Persvold og Per Olav Lund. De sørger for trygge rammer rundt kurset, der fokus er læring, mestring og rett og slett å kose seg med padlingen. Deltagerne får en fin blanding av teori og praksis, og gjennom ulike øvelser mestrer de padlingens grunnleggende faktorer. Vi har Fagernes Camping som base, og er veldig takknemlige for at vi får være der. Det å kunne benytte dusjanlegget deres hver dag vi har kurs er noe både deltagerne og vi i DNT Valdres setter stor pris på!

Torkjell Haugen

*Øving på egenredning.
Foto: Torkjell Haugen*

Teknikkurs havkajakk 5. og 6. juli

Det var andre gang vi gjennomførte et slikt kurs. Her øves det på ulike padleteknikker som deltagerne allerede har lært på grunnkurs. Det legges også inn noen nye elementer, som blant annet tauing.

Det er en stor fordel at deltagerne bruker sin egen kajakk dersom de har, for å bli bedre kjent med hvordan kajakken oppfører seg under ulike forhold. Instruktørene, Per Olav Lund og Ellen Persvold, loser deltagerne gjennom de ulike øvelsene og teknikkene på en utmerket måte.

Torkjell Haugen

Turledersamling på Brennabu 4. og 5. oktober

Det var 12. gang turlederne våre ble invitert til samling, med jobbing, sosialisering, middag og overnatting. Denne gang i storhytta Vasettunet på Brennabu, der vi i fellesskap ordnet mye av maten selv. Veldig trivelig! Grunnet noen «lovlige» forfall ble vi bare 12, men vi kom veldig langt med planlegging av turprogrammet for 2026. Ellers delte vi erfaringer fra årets turer, ekstra vellykket var markeringene 18. januar av Friluftslivets år, «Hele Norge båler». Nesten 500 deltok på arrangementene vi var med på! Veldig positivt var det også at hele 71 turer/aktiviteter ble gjennomført i 2025, bare 6 ble avlyst. På samlingen rakk vi også litt om sikkerhet/risikovurdering og noen andre tema.

Tekst og foto: Tor Harald Skogheim

ÅRETS AKTIVITETER – HOVEDLAGET

Bålkveld i Etnedal 20. februar

Etnedal markerte starten på Friluftslivets år denne dagen, med bla. aking på kjelker og akematter, med hyl, latter og gode øyeblikk for små og store. Røde Kors var der med noe utstyr, og man kunne prøve aktiviteter som laserskyting og casting samt fyring av bål med tennstål. Det var også kaffe og varm saft å få, og pølser og hamburgere fra grill eller bål der flammene ga en lun atmosfære. Samlingen var i regi av kommunen og flere frivillige organisasjoner, og alle som deltok fikk en liten premie. I alt var i overkant av 60 innom denne kvelden.

Torkjell Haugen

Moro å tenne bål. Foto: Anne Reidun Tvenge

Trivelig tur på Aurdalsåsen før konserten. Foto: Anne Reidun Tvenge

Skitur under Hemsingfestivalen 21. februar

Etter nattens snøfall var det bra at løypekjøreren var tidlig oppe, for hvite trikkespor ventet oss på Nythun. Vi var fire deltakere og to turledere som startet opp i tåke, med mål om å rekke konsert i fjellkirken seinere på dagen. Etter en kort stund ante vi at solen var på tur, akkurat som Yr.no hadde lovet, og resten av turen gikk i fint solskinn og stille vær.

Vi passerte flere stølslag og hytteområder, Smørlifjell og Binnhøvdknatten. Løypa går mest i småkupert terreng, men også noen gode nedoverbakker som ga litt vind i luggen. Høyeste punkt (997 moh.) var halvveis, i området ved Pilset.

Vi brukte to timer på turen, inkludert noen korte pauser for drikke og fotografering. Fornøyde turdeltakere rakk innom bakeriutsalget før konserten, mens turlederne tok samme vei tilbake til Nythun.

Anne Reidun Tvenge

Yoga og skiturer på Nøsen 14. – 16. februar

12 spreke damer kombinerte skiturer og yogaøkt på Nøsen Yoga- og fjellhotell denne helga. Vi møttes midt på dagen fredag, bodde på to hytter, laget frokost selv og spiste ellers på Nøsen, sunn og fargerik mat. En hjemlig atmosfære, der lukt av røkelse og varme fra peisen møter oss i døra. Vi hadde deilige yogaøkt; i rolig tempo på kvelden, og mer energisk før frokost. Det ga tydelig mersmak også for de som prøvde yoga for første gang.

Det var gnistrende kaldt denne helga, men god solvarme midt på dagen. Vi fikk flotte skiturer, tross lite snø og noe kvist som stakk opp i løypene. Vi delte gruppa i to, slik at alle fikk gå i et tilpasset tempo. Og vi opplevde fargerike solnedganger, og til og med nordlys på lørdagskvelden.

Fredag gikk skituren i nærløypene på Storfjorden, og lørdag tok vi rundturen om Valtjernstølane, i nokså kald nordavind. Søndag hadde vinden roet seg og vi tok turen mot Bjørnhovd.

Herlig trugetur til Nøsaknipa. Foto: Linda Wickstrøm

Lørdag ettermiddag var det tilbud om å prøve truger, og mens noen ville slappe av på hytta gikk fire av oss opp til Nøsaknipa for å få med ettermiddagssolen. Utsikten på Stølsvidda kan ta pusten fra deg, med flotte fjell som Skogshorn i vest, og Gråkampen, Gilafjell og Grønnsennknippa helt nær. I nord ligger Jotunheimen, mer mot øst Rundemellen, Skarvemellen og Skaget.

Det ble en helg med mye ulike aktiviteter og turopplevelser, men også tid til å slappe av og knytte nye bekjenskaper. Etter lunsj på søndag reiste alle hjem med gode minner, et smil om munnen, og røde roser i kinna.

Linda Wickstrøm

Trugetur til Rognslifjellet 1. mars

Denne lørdagen var vi fire turglade damer og en hund på turen opp til Rognslifjellet. Solen uteble denne dagen, men både Rundemellen, Skaget og Vangsfjellene var godt synlige. Vi fant fort ut matpakken måtte nytes nede i skogen siden vinden var både sur og kald på toppen. Ved bilene igjen var alle (inkludert hunden) enige om at det hadde vært en fin tur.

Tekst og foto: Kari Skjærvik

Spennende å få kjenne på værkrefte lørdag. Foto: Linda Wickstrøm

Skiturer og yoga på Bygdin 14. – 16. mars

En helg der vi var 12 som kombinerte mykgjørende yoga med lettgåtte skiturer i fantastisk vinterlandskap. Bygdin Høifjellshotell var base, som flere ganger før. Hotellet er passe stort, og atmosfæren avslappet og hjemmekoselig.

Fredag strålte solen om kapp med turdeltakerne, og med vinden i ryggen og sol i ansiktet gikk vi fra Bygdin til Beitostølen. Ganske skarpt føre etter forrige ukes mildvær, så det gikk lett framover. Fantastisk utsikt førte til mange fotostopp. Vel nede slalåmbakken, med eller uten ski på beina, tok vi bussen tilbake til Bygdin. Noen spreke snudde på Garli, og tok samme vei tilbake. Alle fikk en rolig yogaøkt før middag, og utover kvelden gikk praten lett i fin blanding av quiz og tull. Om natta økte vinden kraftig, og det rusket godt i husveggene hele lørdagen. Været la ingen demper på stemningen, men begrenset turaktiviteten litt. Noen tok kortere gåturer i nærområdet, andre valgte å slappe av inne. Syv av oss gikk den merka løypa mot Olefjorden, i frisk vind og noe isete løyper. Sikten var såpass dårlig at vi snudde før vi kom helt fram en liten bu som var mål for matpausen. Spennende å kjenne kraften i den isende vinden, men veldig godt å komme inn igjen!

Kvelden ble avsluttet med yoga, nydelig middag, og sist men ikke minst, en avslappende stund i den vedfyrte badstuen. Søndag blåste det fortsatt friskt, så vi kjørte til Beitostølen og tok skituren der, i nykjørte løyper og litt mindre vind. Da det nærmet seg lunsj fant vi en lun helling der vi kunne nyte nista, og tilbake ved bilene tok vi farvel.

Tekst og foto: Linda Wickstrøm

Herlig å ha Valdresflye nær når snøen ellers forsvinner.

Foto: Linda Wickstrøm

Fin påskestart på Gjendesheim 11. – 14. april

Å starte påskeferien i vakre, snørike Jotunheimen blir noe helt spesielt - tenkte vi, da vi tidlig i september i fjor booket senger på Gjendesheim til palmehelgen. Så ble det en veldig snøfattig vinter, og de planlagte skiturene måtte legges om. Heldigvis var Valdresflye nær, og vi hadde flotte skiturer der i oppkjørte løyper både lørdag og mandag. Og vi var ikke alene, for «alle» valfartet til Valdresflye denne påska!

Søndag gikk vi stien opp mot Bessvatnet. Mest på barmark, men etter hvert på skare, der snøen fortsatt holdt stand på skyggesidene. Litt deilig å kunne gå fjellturer på beina igjen også. Den ettermiddag booket vi den nye badstuen, og fikk en herlig time før vi avsluttet med en kald dukkert i Gjende. Hver dag startet med en god yogaøkt før frokost, så tok vi med oss nista og termosen og var ute på tur mye av dagen, enten på ski eller på beina. OG - det er alltid stas å komme til dekket bord og få servert en deilig 3-retters middag! Ettermiddag og kveld ble tilbrakt i den koselige stua, med fyr på peisen og ro til en hyggelig prat. Vi var seks damer på tur, inklusive en sporty dame fra Frankrike, så samtalen gikk stort sett på engelsk. Det var en fornøyd gjeng som skiltes på mandag ettermiddag, for å fortsette påskeferien andre steder.

Linda Wickstrøm

Gjengen samlet ved varslingsvarden på toppen. Foto: Anne Reidun Tvenge

Sesongens først onsdagssnert, til Olberg i Vestre Slidre 4. juni

Godt endelig å komme i gang igjen med tursesongen! På årets første onsdagssnert ble vi en fin gjeng på ti personer, og en hund. Yr.no hadde varslet litt utrygt vær, men med vann- og vindtett tøy med oss, og kaffe i sekken, var vi godt forberedt.

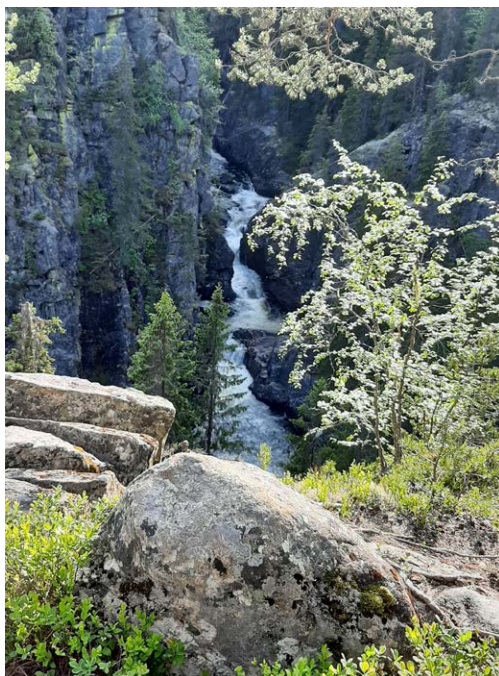
Turen til Olberg er lettgått gjennom skogen til du kommer frem til Varden. Underveis tok vi en fotostopp med utsikt til selve stupet. Fremme ved varden fikk vi

et flott skue over Slidrebygda, og mot fjellene i Øystre Slidre bak åsen. Varden ble behørig undersøkt, og flere var inne i den.

Olberg er et mye brukt turmål, tidligere også for skolene. På stokkene inni varden kan man se at mange har risset inn navnet sitt, er man heldig kan man også finne igjen sitt eget familienavn fra veldig mange år tilbake.

Sagnet om Hallingene som ville ta Valdreskongen tok vi sammen med kaffe og niste før vi gikk skogsbilveien tilbake til bilene.

Anne Reidun Tvenge

Begge foto: Ester Christensen

Tur til Kvervilljuvet 11. juni

Vi var sju som møtte opp på p-plassen ved Høleraelven, i sol og varmt vær. Før turstart fortalte medturerleder Gunvor litt om Mikkel Fønhus, og hun hadde flere innslag på veien oppover. Turen gikk oppover i skogen, av og til lysnet det så vi fikk fin utsikt over Begnadalen. Noen steder kom vi tett på elven, men det var lite vann og ikke noe stort elvesus. Vel fremme var det fin utsikt ned i selve juvet, og her hadde vi en god matpause før vi gikk tilbake til bilene.

Ester Christensen

På Hindflye, mot Stornubben og Hindnubban. Foto: Ingeborg Høe

Vandring langs Hindjuvet 14. juni

Ni tobeinte og to firbeinte startet lørdag morgen i strålende solskinn og 18 varmegrader fra Hindvangen Fjellcamp. Borte ved Stor-Hinde vandret vi opp langs kanten av det stedvis dype elvejuvet, på høyre side. I starten gikk stien gjennom vakker, gammel furuskog, etter hvert kom vi opp på snau fjellet.

I følget var det noen ivrige stolpejegere både fra Valdres og Gudbrandsdalen, og det var stor glede da de oppdaget at her var det stolper å finne! Den første rett ved brua som sauene bruker for å krysse elvejuvet. Opp dit brukte vi litt over en time, og da passet det godt med en lang matpause i sola.

Turen fortsatte oppover mot Hindflyin og turens høyeste punkt på 1450 moh. O, lykke! Her var det nok en stolpe, men ingen sjekk-ut mulighet på UT-appen! Men det ble nok en lang pause for å nyte utsikten mot Nautgardstinden, Stornubben og Hindnubban. Vi så ned mot Veodalen, oppover Sjodalen og mot Gudbrandsdalen med Rondanemassivet i det fjerne. Vi gikk samme vei tilbake til bilene, og var totalt ute i fem timer, med to gode pauser inkludert. Turen er lettgått og kan virkelig anbefales, men viktig å være forsiktig langs juvkanten!

Ingeborg Høe

Varm sykkelstur Maristova – Lærdalsøyri 14. juni

Det var andre gong vi arrangerte denne sykkelturen, og i alt var vi åtte som fekk ein flott tur i strålende sol, og med temperaturar frå 18 til 30 varmegrader! Denne dagen kom ein av deltakarane heilt frå Alver kommune nord for Bergen.

For det meste sykla vi på den gamle riksvegen ned til Bjørkum. Derifrå måtte vi sykle på ei brei skulder langs E16 til Saltkjelen. Vidare ned til Lærdalsøyri for det meste på smale fylkesvegar, først på venstre sida og så på høgre sida av elva. Det er mangt å sjå på denne turen, både vill natur og frodig kulturlandskap. Og mangt å stoppa og studera: kulturhistorie etter arkeologiske utgravingar, gamle hus, restar etter gamle vegar og stigar, og ikkje minst Borgund stavkyrkje.

Før vi reiste frå Maristova prata vi om kongevegen og ferdsel over fjellet i gamal tid. Det var stopp ved Borlaug, der mannen bak den grøne revolusjonen, Norman E. Borlaug, ætta frå. Han fekk Nobels fredspris i 1970.

På Borgund såg vi stavkyrkja og øvre delen av Vindhellavegen. Litt etter stopp ved enden av Vindhellavegen/Sverrestigen, og ved namngjetne Husum hotell. Stopp også ved gjelet ved starten av den historiske ruta og den gamle velhaldne husmannsplassen Galdane. Litt seinare ved oppslaga om dei arkeologiske utgravingane ved Bjørkum, og ved den mektige steinformasjonen Jutlamannen.

Siste lengre stopp før Lærdalsøyri var sjukehuset, og på Øyri sykla vi gjennom sentrum og såg mellom anna på dei husa som nett var råka av brann. Vi åt middag på Villakssenteret, og gjekk ei lita runde i eldste delen av Øyri før ein minibuss med sykkeltilhengjar køyrde oss tilbake til Maristova. Sykkelturen var 52 kilometer, og vi sykla i snaue 3 timar. Med pausane tok turen vel 4,5 time.

Bjørn Vegard Johnsen

Til steinformasjonene på Kvålshovda 18. juni

Denne onsdagssnerten gikk til Kvålshovda, en liten kolle på åsen opp for Kvåle i Vestre Slidre. 15 ble med, noen kanskje fordi toppen er med i Kremtoppjakten i år, men sikkert også fordi det er steinformasjoner der oppe som kan minne om en bygdeborg fra langt tilbake i tid. Det stiger jevnt oppover, først på traktorvei, og så på sti siste stykket. På toppen er det flott utsikt til Vestre og Øystre Slidre samt Vang, og i godværet denne kvelden så vi langt innover i Jotunheimen. Fagfolk er veldig usikre på om steinformasjonene på toppen virkelig er rester etter en bygdeborg fra folkevandringstiden. Men uansett kan en jo undre seg over hvorfor disse steinruinene ligger der - spennende var det uansett å se de.

Torkjell Haugen

Husum hotell, ved enden av Vindhellavegen. Foto: Bjørn Vegard Johnsen

Spennende steinformasjoner på toppen av Kvålshovda. Foto: Torkjell Haugen

Herleg kveldsstund på toppen av Øverliberget. Foto: Tor Harald Skogheim

Solrik kveldstur til Øverliberget 25. juni

Ti damer i sin beste alder vart med på onsdagssnerten til høgste punktet på åsen bak Moane-feltet i Øystre Slidre – som også var Kremtopp dette året.

Sola var stadig varmare utover ettermiddagen, så shorts og t-skjorte var antrekket. Det er 400 høgdemeter opp, og ganske bratt i starten, men i roleg tempo og på god sti gjekk det greit. Eit kort stykke på skogsveg, men siste delen på god sti i jamn stigning opp skogen. Etter vel ein time var vi toppen, og der venta eit utruleg vidt utsyn i klarvêret. Mot bygder, vatn og åsar, og høgder og fjell som Skaget, Kvithøvd og Bitihødn. Lengre bak mot Skogshødn i Hemsedal og fjella i Vestre Slidre og Vang, og ikkje minst høge Jotunheimtindar. Det vart difor ein lang pause der oppe, med fotografering, mat/drikke og triveleg prat. Heimturen baud naturleg nok på mykje unnabakke, og siste delen tok vi ei anna rute, ned ein litt bratt sti der vi fekk sjå litt av herjingane frå novemberstormen i 2021. Fleire stader låg store tre på kryss og tvers, og stien var lagt litt om. Til slutt rusla vi langs fine jorde øvst i Øvrebygde og vidare gjennom Moane-feltet.

Tor Harald Skogheim

Varme og kalde bad ved Eldmølla 28. juni

«Yte og nyte» kan beskrive denne turen til den spesielle badstua Eldmølla ved stølen på Leirholshøgde. Værvarselet utelukka oppstigning langs den bratte, gamle stølsveien, men vi sju spreke damene gikk opp og ned den vanlige stølsveien.

Badstua på Leirholshøgde, med Hugakøllen bak. Foto: Anne Reidun Tvenge

Turen opp gikk i tett tåke, men regnet uteble. Praten gikk lett selv om bakkene var brattere enn noen husket. Mens vi ventet på at badstua skulle bli varm ble det tid til litt mat og kaffe, og plutselig kom sola også!

Vannet i Drøsja er kaldt. Noen var steintøffe og gikk rett uti, andre måtte ha flere forsøk før det iskalde vannet nådde opp til halsen. Men så herlig å klatre inn igjen i badstua og bli varm og god. Flere runder med kaldt og varmt ble det.

Før vi tok fatt på tilbaketuren ble det er tur bortom utsiktspunktet Knappen. Sola skinte og vi kunne nyte utsikt til alle kanter. En tur som absolutt gir mersmak og anbefales, påfyll for kropp og sjel! Hilsen fra «happy ladies» -
v/Anne Reidun Tvenge

Avkjølende bad i Drøsja. Foto: Anne Reidun Tvenge

Det 15 meter høye branntårnet.

Til tårnet på Store Skjellingshovde 6. juli

Langt innpå åsen øst for Begnadalen, på grensa mellom Nordre og Søndre Land, ligger Store Skjellingshovde. Toppen var med i Kremtopppjakten i år, og der oppe står det et 15 meter høyt branntårn som ble brukt for å se etter eventuelle branntilløp i de store skogområdene rundt.

Vi var 15 stykker på denne turen, som er relativt kort, men det er litt stigning for å komme på toppen. Vel oppe ved branntårnet fikk vi høre litt om historien om tårnet. Tidligere stod det et tårn av tre, men da det skulle bygges nytt ble det reist i stål. Flere benyttet anledningen til å gå opp i tårnet for å se på den fantastiske utsikten som du har derfra. Ved siden av tårnet er det også en liten hytte som brannvokterne bodde i når de ikke var på vakt oppe i tårnet.

Torkjell Haugen

Trekunst. Begge foto: Torkjell Haugen

Foto: Anne Reidun Tvenge

Kveldstur til Nystølvarden 9. juli

Varden på toppen av Nystølfjellet er høyeste punktet i Gol kommune, og absolutt så nær Valdres at det er vel verdt med et besøk også fra vår side.

Vi var 14 personer på tur denne ettermiddagen, selv om turen nok er litt lenger enn de fleste andre onsdagssnerter. Men i godt selskap og mulighet for å registrere nok en av årets Kremtopper gikk turen lett. Været var perfekt for en ettermiddagstur, sol og passe med trekk i lufta så myggen holdt seg på avstand. På toppen blåste det litt, men ikke mer enn at vi både registrerte, spiste og drakk medbrakt, fotograferte og prøvde å finne ut hvilke topper vi så. Ved hjelp av telefon og app ble vi enige om at vi kunne skimte Gaustatoppen i det fjerne, dessuten Hallingskarvet, Skogshorn, Skaget og lett kjennelige Rundemellen. På turen tilbake fikk vi også artsbestemt

både fugler og planter. Det er det som er så fint når kjente og ukjente møtes, det er alltid noen som kan og vet! Noe på overtid var vi tilbake ved bilene, godt fornøyde etter en aktiv ettermiddag.

Anne Reidun Tvenge

*Fornøyd gjeng på hjemtur.
Foto: Ingeborg Høe*

Oppover snøfonna mot toppen. Foto: Ingeborg Høe

I strålende solskinn til Belgjinøse 12. juli

Dette må ha vært en av sommerens fineste fjelldager - heldige oss!

I godt sommervær gikk 12 personer fra parkeringen ved Tjernhaugen på Slettefjell til Belgjinøse (1600 moh.), som er en av Kremtoppene til DNT Valdres i 2025.

Innover Slettefjellet er det lettgått, spredt varding, men ingen tydelig sti. Ved foten av Belgjinøse tok vi en lengre matpause og nød det flotte utsikten.

Opp til toppen lå det fortsatt en snøfonn vi måtte forsere. Med fjellsko og gode såler var det ingen problem å gå på snø oppover. Alle kom seg vel opp, og de som ønsket fikk registrert kremtoppen i UT-appen. Det blåste litt på toppen, men vi tok oss god tid til å nyte utsikten innover mot fjellene i Jotunheimen, Skarvheimen, og fjellområda til kommunene i Valdres. I det fjerne, på snøen i fjellsida mot Skræmetindane, så vi fire reinsdyr.

På returen valgte vi å gå litt videre innover før vi rundet av i nordøstlig retning mot Mathamarskarven. Her var det mye stein, noen partier med løs stein. To snøfonner gjorde tilbaketuren noe lettere. Vel ute av steinura tok vi nok en god pause i sommervarmen før vi fortsatte østover mot bilene.

Denne turen passer de fleste, men vær oppmerksom på fare for steinsprang, løse steiner og eventuelt glatt snødekke på vei både opp og ned av Belgjinøse.

Turen var på ca. 9 km og tok knappe 6 timer, inkludert tre gode pauser.

Elisabeth Hovda

*Flott toppvarde på Rennefjellet.
Foto: Ingeborg Høe*

Kveldstur i finvær til Rennefjellet 16. juli

Vi ble et lite men hyggelig følge på fem personer denne onsdagssnerten til Rennefjellet i Vestre Slidre. Vi parkerte ved Sonjavarden, og fulgte god sti bortover og oppover, med varden i sikte der fremme. Været var fantastisk varmt og flott, med litt vind som holdt myggen unna. Vel oppe ble vi sittende lenge og beundret utsikten i alle himmelretninger, mot Jotunheimen, fjellene i Øystre Slidre og Vang, og fjellene i Vasetområdet. Pausetema var «hvordan holde seg i form?». Vi fikk demonstrert Tibetanske Riter og litt ryggymnastikk. Og så måtte vi huske på å strekke ut etter turer. Ut fra toppen går det stier i ulike retninger videre i området, men vi gikk samme vei tilbake til Sonjavarden.

Ingeborg Høe

På ruta Finse - Geiterygghytta.

I Aurlandsdalen.

Flotte dager Finse – Vassbygdi 19. – 21. juli

Det ble en nydelig tur med DNT Valdres fra Finse over til Geiterygghytta, og deretter ned Aurlandsdalen. De siste to dagene var det vel varmt, så vi måtte passe på å drikke mye vann, og fylle flaskene hver gang vi passerte en bekk/elv. Sportstape ble flittig brukt på føttene, for å unngå at gnagsår skulle oppstå og legge en demper på turen. Både DNT Geiterygghytta og DNT Aurlandsdalen leverte gode middagsopplevelser i flotte omgivelser. Denne turen ga mersmak!

**Tekst og foto:
Morten H. Svendsen**

Storforneymd gjeng i storslagen natur. Foto: Linda Wickstrøm

Herlige turer i Rondane 21. – 23. juli

Vi var ti damer som fikk oppleve solrike og varme dager ved vakre Bjørnholia i Rondane. Vi møttes ved Straumbu og gikk 7 km inn til hytta, i 28 varmegrader og vindstille. Vel fremme ble det bad i Bergtjønna, deilig, friskt og avkjølende i 14 grader. Etter god middag ble det prat og kviss i peisestua.

Neste dag var det 22 grader allerede klokka 8. Etter frokost og nistesmøring pakket vi med oss mat, vann og badetøy for nok en strålende varm dag ute. Målet var fjellet Blåkollen (1580 moh.), vel 680 høydemeter stigning fra hytta. I starten på T-merket sti innover Steindalen, mot Vulutjønna og Eldåbu. Varmt i skogen, men over tregrensa et behagelig drag i luften. Til slutt stiløst til toppen av Blåkollen, etter en god matpause ved ca. 1200 moh., med fantastisk utsikt mot 2000-metertoppene i Rondane.

Tre i følget ønsket ikke å gå helt til topps, resten tok fatt på steinura opp til Blåkollen. Her ventet en flott varde, og rundskue over toppene i Rondane, innover mot Østerdalen og Gudbrandsdalen. I frisk vind kom vindjakka på, og etter obligatorisk fotosession tok vi samme vei ned igjen i steinura til kollen der de andre ventet. Videre ned i en god del stein før mer lettgått terreng ned mot stien til Bjørnholia. Vel fremme ble det nok et forfriskende bad i Bergtjønna før middag. Turen var 12 km, og vi var ute i knapt 7 t inklusive to gode matpauser.

Siste dag gikk vi til Straumbu via Gammelsetra, og langs vannet Musvoltjønna til Musvolsætra. Fra den idylliske sætra gikk stien gjennom Vassbulia i vakkert, mosekledd landskap med gammel furuskog.

Bjørnhollia kommer vi gjerne tilbake til. Foto: Linda Wickstrøm

Vel tilbake ved Straumbu var vi skjønt enige om at Bjørnhollia er en flott plass. Nydelig beliggenhet, hyggelig vertskap og betjening, og god hjemmelaget mat. Heldige oss!

Linda Wickstrøm

Rundtur gjennom Jotunheimen 26. - 30. juli

Først gikk vi fra Gjendesheim mot Glitterheim i godt vær. Starten er tøff, med nesten 400 høydemeter fra første skritt. Men alt er verdt det når vi kommer opp til Bessvatnet og deretter Russvatnet. Første dag ble lang. Det var godt å komme frem til Glitterheim etter 10 timer ute i fjellet.

Dag to la vi igjen storsekkene og gikk opp mot Glittertind. Tåka kom og gikk, men vi fikk en kort periode på toppen der vi fikk en følelse av hvor høyt vi var.

Tredje dag gikk vi fra Glitterheim til Spiterstulen. På forhånd var det meldt mye regn for mesteparten av turen vår, men så langt hadde vi kun fått få dråper.

Fra Spiterstulen gikk turen videre til Leirvassbu. Stikkord er mye stein og mange forseringer av større og mindre bekker. Ved ankomst Leirvassbu tok turens yngste deltaker umiddelbart fatt på Kyrkja, vi andre syntes dusjen fristet mer.

Dag fem gikk vi fra Leirvassbu til Gjendebu. Det regnet for første gang mer enn noen få dråper, og det ble en slik dag hvor det blir regntøy av/på noen ganger før man er fremme.

Tekst og foto: Morten H. Svendsen

Toppen av Glittertinden, fritt for is og snø.

Det er mye stein som må forseres i Jotunheimen.

Tung stigning opp til Synshorn - men for en utsikt vestover! Foto: THS

Rundtur over Fagerdalsryggen 2. august

Heimre Fagerdalshøe (1510 m) like nord for Bygdin er ein av toppane i Kremtoppjakten i år. Vêrvarselet for søndag var veldig dårleg, så i samråd med dei påmelde vart turen flytta fram til laurdag. Det var lurt, for vi fem som var med hadde sol det meste av dagen, og så lite vind at shorts og T-skjorte var passe det meste av dagen. Ei brå og kort regnskur rett før toppen vart teke med godt humør, og snart etter kunne vi pakke ned att regntøyet for godt.

Rundturen starta med ganske tung stigning fyrste timen, til fremste toppen på Synshødn – men vidare var det mest berre kos når sikta og vêret elles var som på denne dagen. Litt opp og litt ned på ryggen innover, med fantastisk utsyn til alle kantar, ikkje minst vestover fjellsjøen Bygdin og mot Falketind langt i vest. Mykje nærare ruver Torfinnstindane og andre 2000-metertoppar.

Etter ein kort stopp på toppen held turen fram vestover og ned til T-stien som kjem frå Valdresflye. Så litt sørover på denne, og til slutt gjennom heimre Fagerdalen og ned att mot Bygdin. Undervegs vart det også høve til å orientere litt om turisthistoria i austenden av Bygdin, om båtar og turisthytter/hotell. Dessutan om reguleringa av vatnet Bygdin frå tidleg på 1900-talet, og om vegane over Valdresflye og langs Vinstervatnet som kom midt på 1950-talet.

Tor Harald Skogheim

Trivelig matpause på veg vestover, ned frå toppen. Foto: Tor Harald Skogheim

Køltjern er et nært og kjært turmål for mange. Foto: Ester Christensen

Grilltur til Køltjern 6. august

Vi var sju som møtte opp på Saga i Ranheimsbygda og gikk veien inn til Kjøltjern. En deltager gikk gjennom skogen til Kjøltjern. Turleder kjørte inn bilen og tente opp grillen så den var varm da folket kom. Vi satte oss i ly for vinden i den nye, fine gapahuken, og kunne nyte nygrillade pølser med diverse tilbehør. Det ble en veldig hyggelig kveld før vi gikk tilbake til bilene.

Ester Christensen

Utsyn ned mot Olevatnet, mot Mellene og Knippa. Foto: Anne Reidun Tvenge

Til Svoloberget ved Ole 13. august

Ta en onsdagssnert - for det er helsa di verdt! En liten ettermiddagstur med kjente og ukjente, til kjente og ukjente topper og utsiktspunkt.

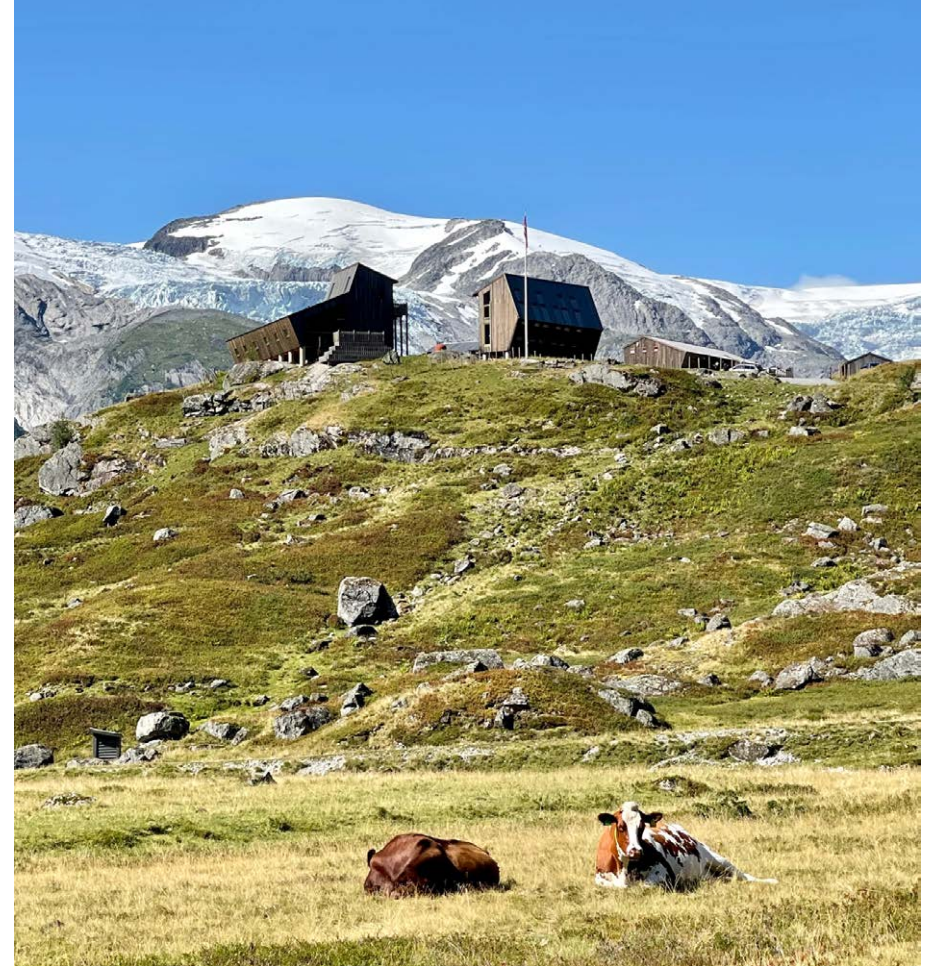
Denne onsdagen var vi åtte personer på tur. Målet var Svoloberget, som er kremtopp i 2025, noe som gjør den litt ekstra interessant for noen av oss.

For flere i følget var Olestølen og Svoloberget ukjent. Og, som noen av turdeltakerne sa, det er det som gjør disse turene ekstra fine, at man får se og oppleve steder man ellers neppe ville oppsøkt.

Fra parkeringen innerst på Olestølen fulgte vi tydelig sti oppover. Et stykke oppi bakkene deler stien seg, og det ble enda litt brattere et kort stykke, såpass at vi ble litt svette på ryggen før vi kunne gå slakt bortover mot toppen. Her ble vi belønnet med utsikt til fjell og tinder i alle retninger. Været var varmt og fint, vi kunne godt hatt shortsene på.

Etter en velfortjent pause med det vi hadde i sekken bestemte vi oss for å fortsette bortover toppen og lage oss en rundtur. På tur ned mot Oleskaret kom vi over flere steder der gulrøde, modne molter fristet oss til flere småstopp. De smaker best når man kan plukke rett i munnen (referent sin påstand)! Fra Oleskaret fulgte vi stien tilbake til bilene, og hadde hatt en flott ettermiddagstur og en ny kremtopp i samlingen.

Anne Reidun Tvenge

Store kontraster - idyll og dramatisk side om side. Foto: Linda Wickstrøm

Spennende dager ved Tungestølen 15. - 17. august

Vi var åtte som møttes i Hafslo, og på el-sykler gikk turen lett inn langs det vakre, turkise Veitastondvannet. Etter 32 km tok vi pause fra sykkelsetet, gikk litt inn i den trange Snaudalen og fikk flott utsikt over hele Veitastond. Etterpå var det bare 5 km inn til Tungestølen, som ligger utrolig vakkert til; omkranset av vill natur og brearmer. Her skulle vi kose oss i tre dager. Den gamle hytta ble blåst til pinneved i stormen Dagmar 2011. De nye, spesielle hyttene, tegnet av arkitektkontoret Snøhetta, ble åpnet 2019. Solen tittet fram da vi ankom og gjorde bildet enda vakrere.

Etter installering på rommene var det deilig med en uttøyende yogaøkt, fulgt av en herlig 3-retters middag. Hyttebestyrer på Jørn Erik Kolding legger sin sjel i å lage god og sunn mat, så vi ble ikke skuffet. Kvelden ble avsluttet med en lærerik quiz om stedet og DNT generelt.

Lørdag gikk vi til Austerdalen for å se de flotte brefallene Tor og Odin. Turen inn er lettgått, på tydelig sti, likevel klarte turleder Linda å snuble i noen steiner og brekte en fing. Med bandasje og smertestillende kunne turen likevel fortsette. Det var fascinerende å være så nær, men også på trygg avstand av brearmen. Det ble lang, god lunsj og fotografering her før vi ruslet tilbake til Tungestølen.

Her ble det yogaøkt i sol på verandaen, noe som også var en fin opplevelse. Søndag kom med strålende sol og humør på topp. Turen gikk inn i Langedalen, en vid dal omkranset av høye fjell, og med Jostedalsbreen rett i mot. Etterpå var det på syklene igjen for å ta de 37 km tilbake til Hafslø etter en super helg i vakre Veitastrand. Og med både fransk og belgisk deltakelse fikk vi øvet oss på både fransk og engelsk denne helgen!

Linda Wickstrøm

Ved Austerdalsbreen, med brefallene Tor og Odin. Foto: Linda Wickstrøm

Yoga i spektakulære omgivelser. Foto: Linda Wickstrøm

Fra toppen mot Hurrungane. Foto: Elisabeth Hovda

Panoramautsikt fra Slettningssegge 17. august

Grunnet værmeldingen ble turen flyttet til søndag etter avtale med deltakerne. Slik ble det langt bedre temperatur for oss seks deltakere + evigunge Kompis (hund). For å få minst mulig motvind ville vi starte vi fra Torolmen og ta en rundtur med avslutning på Tyinstølen. Vi satte derfor igjen en bil der.

Fra Torolmen fulgte vi T-stien inn til DNT-hytta Slettningsbu som ligger vakkert til ved Øvre Årdalsvatnet, med turmålet Slettningssegge i sikte på andre siden av vannet. Her tok vi en velfortjent, lang matpause i hytteveggen. Videre er det to ruter til målet, enten vestover langs Øvre Årdalsvatnet eller østover på T-merket sti rundt vatnet. Vi gikk østover og videre opp til toppen av høydedraget. Det ble varmere og varmere oppover – og hvor ble vinden av? Det ble mange pauser for å nyte utsikten mot alle toppene som dukket opp i horisonten bak oss. På toppen av høydedraget forlot vi stien og fulgte ryggen, delvis på umerket sti og tydelige tråkk, vestover til toppen av Slettningssegge (1524 moh.). Langs ryggen er det panoramautsikt mot toppene i Hurrungane og Jotunheimen ellers, så det ble mange fotostopp før vi nådde toppvarden. Litt mer vind her, men vi fikk en god matpause i le av varden. Alle fikk god tid til å sjekke inn på UT-appen, fotografere, nyte været og den fantastiske utsikten.

Returen fulgte stien tilbake mot Slettningsbu, men etter kryssing av utløpet fra Øvre Årdalsvatnet gikk vi over høydedraget for å spare tid. Stiløst i terrenget et kort stykke før vi traff på DNT-stien mellom Slettningsbu og Tyinstølen. Langs Nedre Årdalsvatnet er terrenget lettgått og noe kupert. Her var det varmere, og vi tok oss derfor tid til en tredje matpause. Siste del av turen gikk bratt ned til Tyinstølen, der det var +22 grader og flott kveldssol.

Rundturen ble på knapt 17 km, men vi brukte dagen og vel så det! For ingen var opptatt av å holde noe tidsskjema, men nyte en vanvittig flott dag i fjellet! Det ble sol, sol, sol og lite vind! Vi var derfor ute i over ti timer, inkludert tre lange matpauser, diverse fotostopp og stopp med diskusjon om hvilke topper vi så.

Ingeborg Høe

Kveldstur til Grønolshovda og Blåhovda 20. august

Vi var fem i tillegg til hunden Kompis som deltok på denne onsdagssnerten. Vi parkerte etter avtale ved Grønolen Fjellgård. Stistart er merket like nedenfor Grønolen, på veien mot Raddalen. Stien starter bratt opp gjennom granskogen, så pulsen kommer raskt her. Ganske snart er vi oppe ved Grønolshovda hvor regntøy måtte tas på. Vi fortsatte stien videre mot venstre og her åpner skogen seg og gir oss flott utsikt nedover mot Øyangen og oppover til Beitostølen. Regnet ga seg raskt og vi fortsatte videre opp til Blåhovda. Utsikten herifra er upåklagelig. Vi ser mot Raudhorn, Slettefjell, deler av Jotunheimen, Bitihorn, Skaget, Mellene osv. Det ble en rask og litt kald matpause her, før vi fortsatte på stien ned til hyttefeltet ved Lykkjetjednet. Herfra på sti ned til grusvei tilbake til Grønolen Fjellgård.

Ingeborg Høe

Utsyn mot Tyin og Tyinstølen, før siste bakken ned til veien. Foto: Ingeborg Høe

På Grønolshovda, mot Øyangen. Foto: Kari Skjærvik

Blide damer på tur. Foto: Elisabeth Hovda

Til Ormtjønnekampen i Langsua 25. august

Turen ble avlyst tidligere i sommer pga. kraftig tordenvær, men denne dagen var vi fem pluss en hund som ble med på turen til Langsua nasjonalpark. Fra parkeringen ved Ormtjønnsætra gikk vi turen med klokka. Lett stigning gjennom granskogen, dels på steinete sti og tilrettelagte klopper i retning nordover mot Dokkampen. Over skoggrensen deler stien seg ved Storskardet. Vi fortsetter mot høyre i en bue mot sør, oppover snaufjellet til varden på Ormtjønnekampen. Det blåste friskt på toppunktet. Likevel tok vi oss tid til å se på den overraskende flott utsikten, med Rondane og Jotunheimen i det fjerne. God utsikt også mot Øyer/Hafjell, Dokkadeltaet og Spåtind. Noen husket å registrere kremtoppen, andre var mer aktive på geocaching. Vi fant le i hellingen sør for toppen, godt med en matpause i ly for vinden. Hovedstien ned igjen er bratt et kort stykke, før siste del av turen igjen går gjennom gammel urskog. Hele runden er omtrent 5 km. I gåtid brukte vi en drøy time opp og 45 minutter ned igjen til bilen. Ormtjønnekampen kan absolutt anbefales!

Ingeborg Høe

Kringlehovda 27. august

Sesongens siste planlagte onsdagssnert gikk til Kringlehovda i Vestre Slidre. Turmålet ligger sør for sørre Syndinvannet, mellom Jomssynden og nørre Trollhovd. Kringlehovda er et lite kjent turmål, men har flere ganger vært turmål i Vestre Slidre. Toppen kan nås fra flere steder, vi valgte å gå fra Røvangsstølen på Jomssynden.

Vi var fem stykker på tur denne dagen. Vi gikk en sti som ikke er avmerket på kart, men som tok oss greit oppover mot toppen. Etter hvert fikk vi blant annet utsyn mot

Utsynet mot toppene kunne vært bedre! Foto: Anne Reidun Tvenge

Mellene, Grønsennknippa, Ålfjell og Gilafjellet som hadde tåkehatter på, også fjella i Vang, og mye mer. Fra toppen gikk vi videre vestover og over på en sti slik at vi fikk til en rundtur. Det blåste en del på toppen, så kafferasten ble utsatt til vi kom ned i lia igjen. Fjellet har begynt å ta høstfarger på, og vi hadde en veldig hyggelig ettermiddag.

Anne Reidun Tvenge

Idylliske Grimsdalshytta. Foto: Linda Wickstrøm

Yoga og lette turer ved Grimsdalshytta 29. – 31. august

Grimsdalshytta ligger som en perle mellom Rondane nasjonalpark og Dovre nasjonalpark. Terrenget er åpent og fritt, med bølgende landskap rundt. Det er lett å komme seg hit. Vi møtte folk på hest, på sykkel, til fots og med bil. Vi var en gjeng på elleve som møttes her fredag formiddag. Etter anbefaling fra bestyrer Hans

Christian Johnson, som for øvrig var særdeles imøtekommende og jovial, satte vi kurs for den nymerkede Kattugledalsrunda. Turen på 10 km var småkupert og lettgått, regnet holdt seg på avstand, og høstfargene var så smått begynt å komme fram. Det ble en god turstart på helgen. En deilig middag, quiz og hyggelige samtaler avsluttet fredagen. Det var en veldig kunnskapsrik, positiv og inkluderende gjeng vi hadde med oss på tur, og praten fløt lett rundt bordet. Lørdag morgen ble stua ryddet, og vi hadde en økt med mykgjørende yoga før frokost. En god start som mange setter pris på. Dagens tur gikk til Tverrebekkhøi, der vi kunne se mot 2000-metertoppene i Rondane. Det ble en fin tur i lettskyet vær, og med gode nistestopp. Søndagen ble igjen innledet med yoga før frokost, og så tur. Regnet truet, men holdt seg unna, så det ble en innholdsrik og veldig trivelig helg.

Linda Wickstrøm

I sol til Løyntjerntinden 7. september

Turen var lagt til KDU-dagen (DNTs kom deg ut-dag). Varselet for søndagen vart stadig betre, trass i regn og grått dagane før, og dette slo til. Tåka som låg nedpå då vi starta frå Vangsjøen Fjellstue letta medan fylgjet på åtte rusla oppover stien mot Rabalsmellen. Rett over skoggrensa tok vi inn på ein sti som går sørover mot Rundemellen. Denne stien går litt opp og ned over fleire høgder, Løyntjerntinden er ei av desse. Sjøelve toppen er eit vidt platå, så flatt at namnet tind er heilt malplassert! Her bør det gjerast eit namneskifte!

Det vart ein veldig triveleg tur og god matpause i sol og bortimot vindstille. Einaste utfordring undervegs var ein litt bratt nedgang frå høgda nord for «tinden». Men her var det hengt ut eit kraftig tau å halde i, så det gjekk greitt. Ei interessant avveksling bidrog eit ungt par frå Bergen til. Ho jobbar med ei masteroppgåve knytt til eit større forskingsprosjekt (ISOSCAN). Målet er at analysar av prøver frå vatn (og snø) skal kunne bidra til at meteorologar i framtida kan lage betre modellar for å varsle ekstremvær som flaum. Vi bidrog med å ta nokre vassprøvar, og la inn aktuelle data via mobilen. Spanande!

Tor Harald Skogheim

Til Stuttgongkampen i Sjodalen 13. september

Dagene før turen bøttet regnet ned over Innlandet. Lørdagens værmelding var delvis opphold, noen få varmegrader og en del vind. Vi seks damene var derfor godt forberedt både på våte stier, nedbør og kaldt vær. Fra parkeringen ved Hindsæter var det kort ned til Stuttgongbrua hvor Sjoa gikk flomstor under oss.

Videre på grusveien mot Gamelsætre passerte vi en gedigen furu med sittebenk, her måtte vi bare ta et fellesbilde! Gamelsætre består av godt bevarte bygninger fra en fordums setertid. Herfra gikk skiltet sti gjennom bjørkeskogen opp mot vannet Tjørnosen. Over tregrensen ble det en pust i bakken og god matpause. Det var oppholdsvær, praktfulle høstfarger og vakker utsikt nedover Sjodalen. Bra skilting

Flott turterreng i området rundt Grimsdalshytta. Foto: Linda Wickstrøm

Snart på toppen av Løyntjerntinden, skyene skjuler Jotunheimtindane. Foto: THS

Spesiell furu langs stien mot Stuttgongkampen i Sjodalen. Foto: Ingeborg Høe

viste rett vei videre oppover mot Stuttgongkampen (1417 m), men her oppe kom vinden og en regnskur. Det var grått, vått og lite utsikt, så det ble en kort pause på toppen. Litt lenger nede i terrenget fant vi litt ly for vinden innved en fjellskrent, der var det godt å sitte ned og få i seg mat og varm drikke. Videre ned mot Stuttgonglia naturreservat var stien som en rennende bekk, men opphold og flotte høstfarger veide opp for vått terreng! Og magisk å komme ned i gammel furuskog med kjempetrær. Siste del av turen gikk på grusvei forbi de to flotte Stuttgongsætrene. Rett før parkeringen tok vi avstikkeren ned til Stuttgongfossen som er vel verdt et besøk. Vi brukte 5 timer på 9 km, inklusiv to matpauser og diverse fotostopp, og avsluttet dagen med en bedre ørretmiddag på Bessheim!

Ingeborg Høe

Matpakketur til gapahuken 21. mai

Vi gikk fra Nord-Aurdal u-skole opp til gapahuken oppi skogen. Hengekøylene vi hadde med ble både husket med og hvilt litt i. Toast laget vi på gassbrenner med toast-jernene DNT Valdres har til utlån. Perfekt til en ettermiddagstur!

Tekst og foto: Ina Syversen

Foto: Ina Syversen

Aktivitetsdag i Parken 6. september

DNT Valdres deltok på Byfesten i Fagernes 6. september. Vi hadde med oss utstyr som er til utlån for medlemmer, slik som telt, liggeunderlag, hengekøyer, reinskinn m.m. Dette satte vi opp rundt på området slik at de som kom fikk se noe av utstyret

vi har. Vi hadde turquiz for barn og voksne, og satte også opp hinderløype med ulike vanskelighetsgrader. En egen stasjon med opplæring i å fyre opp bål med tennstål var som alltid populært hos både barn og voksne!

Turbo tok også turen innom for å prøve hinderløypa og snakke med barna. Han trakk også ut tre heldige vinnere av en drikkeflaske fra Barnas Turlag.

Vi hadde fyr på bålpannene og grillet pølser til de som kom innom. Alle barn fikk premier! Det var ca. 120 innom hos oss og deltok på aktivitetene.

Tekst og foto: Ina Syversen

I lekeskogen på Aurdalsåsen 7. september

«Kom deg ut» - dagen bydde på strålende høstvær! Vi tok turen oppover til lekeskogen, der laget vi mat og drikke på gassbrenner av det vi hadde med i sekken og av det naturen hadde å tilby.

Tekst og foto: Ina Syversen

SENIORGRUPPA

Foto: Ester Christensen

Trivelig skitur ved Bjørnhovda 18. februar

Vi var seks (og en hund) som møttes på den øverste parkeringa på Vaset, for å gå tur mot Valtjernstølen. Grunnet lite snø og mye kvist i løypene kjørte vi til Reinsenn og gikk derfra, mot Bjørnhovda. Vi var blant annet nedom Bålplassen. Derfra tilbake på nedsiden av Bjørnhovda og opp til løypa mot Reinsenn. Det ble en veldig fin tur på 13 km, i skyfri himmel og passe temperatur. Vi hadde matpause ved en hytte der vi kunne nyte solen, så det ble en flott dag.

Ester Christensen

Sol og vind på Juvikåsen – Liarunden 18. mars

Planen var ein runde i Aurdalsåsen, evt. til Bjørgovarden. Grunna snøfattig vinter og færre løyper vart turen flytta til Juvikåsen. Siste nettene før turen var vindfulle, likevel vart det fire samt ein hund som møtte. Vi gjekk mot Liaåsen, ovom stølsgrenda Lie, i håp om at vinden ville løye, og følgja skiløypa sørover. Snart stilna det mykje, men tidlegare vind og mildvêr hadde fare ille med

Mykje kjøving på myrene på Liarunden.

Foto: Bjørn Vegard Johnsen

skispora mange plassar. På fleire myrar var det kjøvd mykje, men på verste plassane var løypa lagt utanom, så det gjekk bra. Frå Liaåsen ned til Vingaråsen er det slakt utfor, og med god gli gjekk det lett. Her nede fann vi ly bak ei gran. Etter ein god matpause ok vi ned den relativt nye traseen, og kom ned på dei lange myrane sør og vest for Hovsjøen. Her auka vinden att, og vi fekk den rett imot. Etter ein kort pause ved kloppa over Dalsåne gjekk vi difor attende til bilane, med ein liten stopp øvst på Juvike. Turen var ca. 14 km, og med sol det meste av turen og mindre vind enn frykta blei dette ein triveleg tur.

Bjørn Vegard Johnsen

Mot Gravolskampen (rett bak), og Kalvehøgda-massivet. Foto: Ester Christensen

Fantastisk skitur Garli – Bygdin 22. mars

Vi var sju personer som møtte opp på Garli i finvêr, og startet på turen til Bygdin i nyoppkjørte, flotte løyper. Det var sol fra skyfri himmel, helt nydelig, og masse fin utsikt underveis. Fra vi kom til Vinstervatnet og svingte vestover mot Bygdin var det utsikt mot Torfinnstindene, Kalvehølotinden, Vestre Kalvehøgda osv. Fra Vinstervatnet til Bygdin var det lite snø, og noen av myrene var svulmet opp, men ikke noe problem å komme rundt. Vi fant et fint sted å ha matpause før vi fortsatte til Bygdin. Der koste vi oss med kaffe, vafler og diverse annet før bussen gikk tilbake til Garli. En helt fantastisk tur!

Ester Christensen

Stopp ved Lislebufæten. Foto: Bjørn Vegard Johnsen

Fjellskitur i egne spor 25. mars

Årets fjellskitur gjekk med to påmelde deltakarar og to turleiarar. Etter avtale starta turen på Juvikåsen i Øystre Slidre. Vêret vart finare enn varsla, og vinden blei slett ikkje så ille som frykta. Sola kom tidleg fram og gjorde snøen blaut, men på fjellski bar det likevel bra oppå. Turen gjekk over slake høgder, over lange myrar og gjennom stølen Lislebufæten, og enda til slutt ved utløpsosen i Hovsjøen. Der var elva open langt nedover, så vi vart samde om å ikkje gå lenger. Ved elvebradden fann vi ein lun plass der vi hadde ein lengre rast med mat, drikke og triveleg prat. Attende til bilane gjekk vi litt lengre frå vassdraget, men også denne gongen gjennom Lislebufæten. Ein fin runde som vårskitur.

Bjørn Vegard Johnsen

På sykkel til Bjørgo i sol og vind 13. mai

På den tradisjonelle sykkelturen t/r Fagernes – Bjørgo, på Valdresbanevegen, var det både skyer, sol og vind. I alt vart vi ni deltakarar. Tema for turen, som er 37 km t/r, var utvikling av gardstuna og arkitektur etter 2. verdskrigen. Ved Nordaker hadde vi første lengre stopp, og skreiv vi oss inn i turboka til helselaget. På dei mange stoppa vidare fortalte turleiar om utviklinga av gardstuna frå dei gamle tuna med mange små driftsbygningar som fjøs, låve, stall, eldhus, småfehus m.m., til moderne uthus med fleire funksjonar samla i eitt bygg. Etter å ha passert Aurdal konsentrerte vi oss om oppbygginga av landet etter 2. verdskrigen, og husbanken si rolle og krav då. Fleire av oss hadde opplevd denne tida, og praten gjekk livleg.

Samling rett ned for Nordaker.
Foto: Bjørn Vegard Johnsen

Ved Bjørgo stasjon vart det ein god matpause før returen mot Leira/ Fagernes. Vi hadde hatt medvind utover, så no fekk vi ganske sterk motvind. Difor godt med ein lengre pause i Aurdal, med kaffi og bollar på bakeriet der. Vidare var det berre ein oppsamlingsstopp fram til Leira der fleire avslutta turen, og vi reklamerte for framtidige turar før resten tok siste stykket fram til Fagernes.

Bjørn Vegard Johnsen

Interessant tur til Breiesleiren 17. juni

I alt åtte ble med på turen inn til Breiesleiren på Tonsåsen. Dette er et unikt og historisk sted å besøke for den som er litt interessert i krigshistorie. Leiren ble etablert som tilholdssted for de som av ulike grunner måtte gjemme seg for tyskerne under krigen. I tillegg var det også noen rømte russiske krigsfanger der. Etnedal historielag med flere har gjort en formidabel innsats med å sette leiren i stand igjen etter mange år med forfall. I dag kan du se «hovedhytta» og en av «sovehyttene» slik de var under krigen. Blant turdeltakerne denne dagen var det en etterkommer etter en som hadde vært i leiren under krigen.

For den som vil lese mer om leiren så har Etnedal historielag gitt ut et hefte om Breiesleiren som blant annet kan lånes på biblioteket i Nord-Aurdal.

Torkjell Haugen

Hovedhytta som ble brukt under krigen er fint restaurert.

Foto: Torkjell Haugen

Fin rundtur på Rauddalsfjellet 26. juli

Vi var fire damer og en hund som møtte opp på Høvreslie hyttegrennd. Det var ei som kom helt fra Lillestrøm bare for å gå denne turen! Vi startet opp gjennom skogen, men var raskt oppe på snaufjellet. Været var skyfritt og lite vind, og passe temperatur. Vi gikk en rundtur med flott utsikt, før vi gikk opp til toppen. Der fikk vi fortalt litt historie om hallingdøler og valdriser som møttes til dansemoro på den såkalte Dansarfeten like ved. Etter en runde ned dit gikk vi tilbake til bilene. Turen tok 4,5 time, pauser medregnet.

Tekst og foto: Ester Christensen

El-sykkeltur rundt Grønsennknippa 9. august

Fem personar vart med på denne 34 kilometer lange runden. Turen var utsett nokre dagar grunna dårleg vêrvarsel, men denne laurdagen var det ganske bra. Vi fekk periodar med sol og berre få regndråpar på slutten, men noko lei vind. Turen var sett opp som ein rein el-sykkeltur. Det lønte seg godt både på grunn av vinden og fordi det var til dels bratte bakkar, laus grus og sporete vegbane. Turstart var ved restauranten Sekskanten på Vaset. Derfrå på Panoramavegen til Nøsen, og så til

høgre på vegen fram til Buaråne. Vidare i noko bratte bakkar forbi Jaslangen og til Grønsennstølane. Der vi var innom Kaffistoppen og kjøpte kvitkaker, vaflar og kaffi. Svært triveleg! Etterpå sykla vi opp på høgda der hovudstigen mot Grønsennknippa startar. Her kom det nokre regndråpar, så vi skunda oss vidare for å unngå regnvêret som nærma seg frå sør. Heldigvis blei det berre nokre få dråper, så vi slapp å ta på oss regntøyet. På turen tilbake til Vaset sykla vi gjennom stølane Nordre og Søre Trollhovd samt Murkelie.

Det vart mange stopp, og sidan nokre av deltakarane var lokalkjende fekk vi læra mykje om området. Turen tok snau 4 t, av dei vel 2 t på sykkelen.

Tekst og foto: Bjørn Vegard Johnsen

Utsikt mot fjellsjøen Bygdin, med bla. Falketind bak. Foto: Ester Christensen

Gjennom Fagerdalen til Bygdisheim 9. august

Vi var seks damer som møtte opp på Bygdin. Etter den bratte oppstigningen mot Fagerdalen begynte det å regne, så vi fant fram regntøyet. Da vi hadde fått det på sluttet det å regne, og hele resten av turen var det opphold. Fagerdalen er veldig fin å gå, men dessverre lå tåka ned over Torfinnstinden. Rett før vi skulle gå nedover mot Bygdisheim lettet det litt, så vi så Nordre Kalvehølotind. Litt lengere ned mot vannet lettet tåken helt, og det ble fin utsikt både til Torfinnstinden, Falketind, Uranostind med flere. Så fotoapparatet kom flittig i bruk. Vel nede ved Bygdisheim fulgte vi grusveien tilbake til bilene ved Bygdin.

Ester Christensen

Solrike turdagar i Bergen 18. – 21.august

Seniorane la den årlege 3-dagarsturen sin til Bergen, men utvida til 4 dagar. Vi var i alt ni deltakarar medrekna to turleiarar. Åtte av oss reiste med tog frå Gol. Den siste, ei dame frå Nederland, møtte vi i Bergen. Ei Bergensdame var med oss på nokre turar og måltid. Ho har før vore med på fleire av 3-dagarsturane.

Måndag gjekk vi ein tur på byen etter å ha installert oss på hotellet som låg svært sentralt til. Middag var det på ein triveleg restaurant nær hotellet.

Tysdag tok vi Fløibanen opp til Fløien, nytte utsikten mot sentrale delar av Bergen, og gjekk så opp på fjellet Blåmanen (554 moh.). Først på grusveg gjennom skog med kjempestore grantre, så på asfaltert bilveg langs bratte fjellsida, og til slutt på sti bort til toppen. Under lang og god matpause der nytte vi storslått utsikt mot mange av byfjella og heilt ut i havet. På heimturen tok nokre banen ned att. Resten sprang ned den bratte og svingete fjellvegen og kom tidsnok til at heile gruppa kunne eta middag samla nede ved torget. Om kvelden var vi inviterte heim til ho som hadde vore med på fleire 3-dagarsturar tidlegare. Tusen takk til henne for triveleg lag og flott bevertning!

Onsdag tok vi tog til Arna og buss eit lite stykke, og gjekk opp på fjellet Ådnanipa (456 moh.), eit svært populært turmål i bydelen Arna. Her er det vid utsikt nordover Sør fjorden mot fabrikkstaden Ytre Arna, mot Lindås, ja kanskje heilt til Masfjorden og Sogn når sikten er god. I aust hadde vi den store øya Osterøy like over fjorden, og Gullfjellet (987 m.o.h.), høgaste fjellet i Bergen kommune. I vest såg vi rett ned på Indre Arna med Arna stasjon og fjellryggen som skil Arna frå Bergen sentrum, mot Åsane og havet lengst ute i horisonten. Etter ein lang matpause og mykje informasjon tok vi stigen ned til gardane på Åsheim og så asfaltert veg ned til Øyrane torg ved Arna stasjon. Der vart det pizza-middag før vi tok toget tilbake til Bergen sentrum.

Torsdag sjekka vi ut, og tok så bussen mot Bønes. Derfrå gjekk vi den no så kjende Løvtien, ein vel 6 km lang turveg som endar på Melkeplassen i Laksevåg bydel, der vi tok bussen tilbake til sentrum. Turvegen er lagt til rette for rullestolbrukarar, syklistar, barnevogner og alle gåande. Eit høgdepunkt er der turvegen går over ei 300 meter lang bru som er bolta fast i den bratte fjellsida under fjellet Løvstakken. Elles er det fin utsikt på heile turen, som absolutt er å anbefala når ein er i Bergen og har tid til ein tur. Før vi gjekk til togstasjonen med bagasjen åt vi lunsj på ein triveleg kafe.

Vår 4-dagarstur vart svært vellykka, også fordi det var sol stort sett heile tida.

Bjørn Vegard Johnsen

*På toppen av
Blåmanen.
Foto: Ester
Christensen*

Pause på brua på Løvtien. Foto: Bjørn Vegard Johnsen

Hekle fjell og Grønekinnkampen 6. september

Vi var tre damer som møtte opp på Garli, og kjørte videre til parkeringen like ved Båtskardet, der vi startet turen opp til Hekle fjell. Været var fint, noe skyet men sikt. Både mot Bitihorn og Mugnetind, og andre veien mot Vinstervatnet og toppene der. Utsikten var fin hele veien. Fra Hekle fjell er det småkupert til du kommer til Grønekinnkampen, derfra ser det bratt ut, men det går skrått ned, så det blir ikke så bratt. Vel nede igjen på Garli kjørte vi og hentet bilene.

Ester Christensen

Utsikt mot vannet Øyangen nede i Beito.

Foto: Ester Christensen

Valdres Brannkasse

KAJAKKGRUPPA

Første «Torsdagssveipen» - i Strondafjorden 5. juni

Nytt i år var Torsdagssveipen, kveldsturer med kajakkpadling. Første tur var på Strondafjorden, med sjøsetting fra campingen på Fagernes. Vi var seks stykker som med godt mot la ut i Veslefjorden. Det var noe vind og bølger, så noen var litt spente på hvordan de ville håndterte forholdene. Men det gikk veldig fint! Etter hvert løyet vinden litt, så vi fikk en fin tur på vannet denne kvelden.

Torkjell Haugen

Lettere å padle med vinden i ryggen.
Foto: Torkjell Haugen

Vindfullt på Slidrefjorden 19. juni

Denne gangen gikk vi ut ved Tingsteinen ned for Slidre. Vi var fem stykker som trosset vinden, som hadde relativt kraftige kast innimellom. Heldigvis var det ikke så mye bølger. Det ble en kort tur siden vinden var så variabel, men vi koste oss på

vannet. Vi tok en lang matpause på benkene ved Tingsteinen og konkluderte med at det å padle i vind også er en fin erfaring å ta med seg.

Torkjell Haugen

Rolige forhold under turstarten fra badeplassen i Røn. Foto: Torkjell Haugen

Trivelig padletur i «skjærgården» ved Røn 26. juni

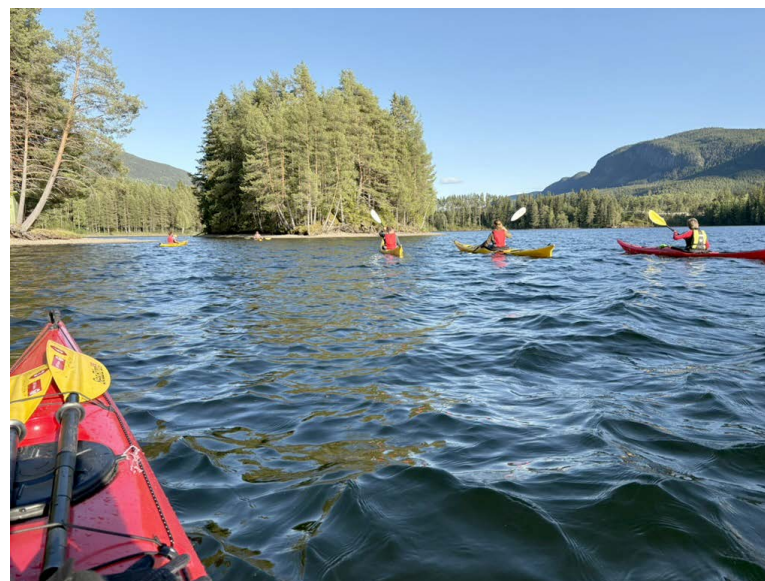
Badeplassen i Røn er et flott sted for å legge ut på en padletur. Inne i den godt skjermede vika var vi tre stykker som la i vei. Her er det flott å padle, med flere små og større øyer som gir deg en følelse av å være i skjærgården på havet. Det var litt vind, men ikke mer enn at vi holdt god fart på medvinds og motvinds. Da vi kom ut i det mer åpne området ble det litt større bølger, men fortsatt fint å padle. Litt plastsøppel fant vi også på turen, det tok vi selvfølgelig med oss.

Torkjell Haugen

Variert og spennende på Aurdalsfjorden 3. juli

Siste felles torsdags-padletur før fellesferien var på Aurdalsfjorden (Dokkafjorden), og for en gangs skyld var det flotte forhold, nesten uten vind. Vi var seks padlere som la ut fra Sundvollen bru og padlet oppover forbi golfbanen før vi krysset fjorden og fulgte andre siden på tilbaketuren. Dette er et flott område med små vikar, øyer og bergknauser, og fjorden er relativt godt skjermet, så det var lite bølger og vind. Fra vannet får landskapet rundt en annen dimensjon og en opplever naturen på en annen måte.

Torkjell Haugen

Flere øyer å utforske i Aurdalsfjorden. Foto: Torkjell Haugen

Ved Olsholmen. Foto: Torkjell Haugen

Fine padleforhold på Vangsmjøse 7. august

Vangsmjøse viste seg fra sin beste side denne torsdagskvelden, og vi var fire padlere som la ut fra sanden ved Neset. Ofte kan vinden ta ganske hardt her gjennom sundet

oppover mot Vang, men det var bare antydning til litt krusning på vannet, ypperlige forhold for en padletur. Målet var å padle opp til Olsholmen, og det gikk fint. På veien dit passerte Ringetøska hvor det står et trekors, og historien om dette ble gjenfortalt. Vi passerte Hella, hvor det i sin tid gikk en tauferge over da kongeveien gikk ned til Leirhol. Det er også knyttet en historie til Olsholmen som deltagerne fikk høre.

Torkjell Haugen

Stillhet og ro på Olevatnet 14. august

Vi seks stykker som tok en rolig og hyggelig padletur på Olevatnet, Turen startet med godt humør og fine forhold, og vi hadde en veldig fin opplevelse omgitt av vakker natur. Underveis stoppet vi flere ganger for å nyte stillheten og ta bilder av det flotte landskapet. Været var fint, og vannet var rolig med litt medvind i starten. Da vi krysset vannet og begynte på tilbaketuren ble det litt motvind og bølger, noe som gjorde padlingen litt mer utfordrende, men som også ga oss en god følelse av mestring og litt ekstra spenning.

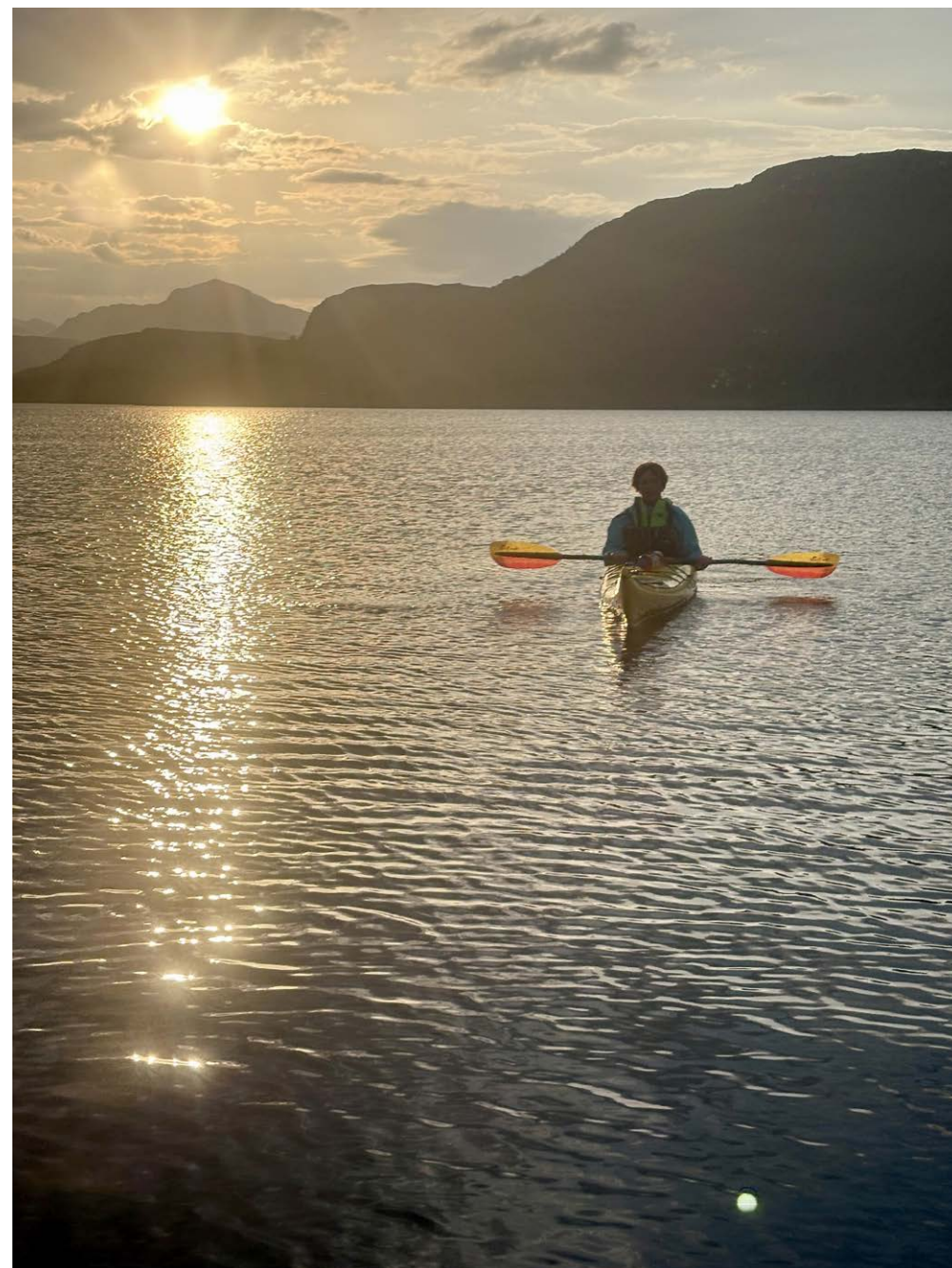
Torkjell Haugen

Vinden stilnet og vannet lå nesten flatt. Foto: Torkjell Haugen

Flott kveld på Heggefjorden 21. august

For en fin kveld på vannet! Torsdagssveipen denne kvelden gikk på Heggefjorden. Vi var fem stykker som dro ut. Først krysset vi fjorden og fikk bølgene rett fra siden – litt utfordrende, men alle håndterte det fint. De mange padleturene i sommer, for flere som var med, har gjort de til bedre padlere og tryggere i litt urolig vann. Over på andre siden kom vi i le og kunne nyte roligere forhold. På vestsida padlet vi et

Magisk kveldsstemming på Olevatnet, med Bitihorn bak. Foto: Torkjell Haugen

godt stykke langs land før vi krysset fjorden igjen og tok andre siden tilbake. Været roet seg mer og mer, og resten av turen ble helt nydelig – vakker utsikt og godt selskap.

Torkjell Haugen

Bygda Volbu ligger vakkert til i nordenden av vatnet. Foto: Torkjell Haugen

Padletur Volbufjorden rundt 28. august

Årets siste planlagte Torsdagssveip gikk i vakre omgivelser på Volbufjorden. Det var fire padleglade entusiaster som la ut fra demningen sør på fjorden. For en start vi hadde med flatt «hav» og fine padleforhold! Kajakkene gled lydløst fremover vannflaten mellom små øyer og skjær og padlelivet var godt! Vi tok flere pauser underveis for å ta bilder og nyte medbragte seigmenn (og -damer) samt dadler med karamellsmak, noe som ga energi. Etter hvert ble det mørkere skylag og det kom vind fra sør. Derfor snudde vi litt før vi kom helt nord til Sandtangen, krysset fjorden og tok andre siden tilbake. Underveis fikk vi også noen regndråper, men dette la ingen demper på en fin tur!

Takk for padleturene i år, neste år prøver vi å starte litt tidligere med Torsdagssveipen!

Torkjell Haugen

Sunnhet til folket!

Én gir 10 %, en annen 11 %

KIWI GIR DEG ALLTID

**15%
BONUS**

**PÅ ALL FERSK
FRUKT OG GRØNT**

SOM KIWI PLUSS-KUNDE

– Stolt samarbeidspartner med DNT!

Den Norske Turistforening

**KIWI mini
pris**
Kjøp kjapt, trygt og billig

KIWI Leira	Man-lør 7-23	
KIWI Fagernes	Man-lør 7-23	
KIWI Beitostølen	Man-lør 8-23	Søn 9-21
KIWI Røn	Man-tor 7-21	Fre 7-23 Lør 7-21
KIWI Aurdal	Man-fre 8-23	Lør 8-21 Søn 10-21

Trass en noe snøfattig vinter ble det mange fine skiturer. Foto: Linda Wickstrøm

Kajakkgruppa hadde flere kurs og turer, her på Olevatnet. Foto: Torkjell Haugen